

Guds Moder: min Sons Kropp var sliten i stycken

Lördag 23 mars 2013, Kl. 23:45

Mitt barn, många förstår inte min roll som medhjälpare till Återlösningen. Inte heller vet de varför det är så.

När jag accepterade uppmaningen att bli Guds Moder var jag är bunden till Konventionen för Guds Frälsning av mänskligheten.

När jag väntade min Son, kände jag samma kärlek, som vilken annan mor skulle ha gjort för sitt barn. Denna rena, vackra lilla pojken var en del av mig, mitt eget kött och blod. Men jag var också medveten om att han inte bara var ett barn. Hans Ande äntrade in i min själ så fort jag lade ögonen på honom. Han och jag ihoptvinnades som en, där jag kände varje Känsla, Glädje, Smärta och Kärlek, som strömmade genom Honom. Jag visste också att Han var Gudomlig och att jag var, som sådan, bara hans tjänare, även om Han aldrig fick mig att känna så.

Som en baby, kunde Han lägga Sitt Gudomlig Huvud nära mitt bröst och mumla ord av Kärlek med en sådan känsla att det kunde fylla mitt Hjärta och jag kände det som om det skulle brista av lycka. Han, mitt Lilla Barn blev allt vad jag levde för. Varje beröring fyllde mig med sådan otrolig ömhet och glädje. Alla som såg Honom som en baby berättade för mig hur speciell han var. Hans genomträngande Ögon kunde röra om i deras själar och många visste inte varför.

Detta speciella band mellan mig och Min älskade Son kunde aldrig brytas. Jag visste att jag hade fötts bara så att jag kunde bli hans mamma. Denna roll var den enda anledningen till mitt varande.

Och så, till Hans varenda behov svarade jag och Han, med sådan kärlek och medkänsla, lade alla mina behov före Sina. Hans Önskingar var alltid mötta av mig, Hans Mor, Hans ödmjuka tjänare.

När Han inte ansågs vara Människosonen, när Han förkunnat Sanningen och gjorde som Hans Fader önskade grät jag bittra tårar. Vad det slet isönder mig när jag var tvungen att bevittna

Hans förföljelse.

Jag uthärdade Hans smärta, inte bara som vilken mor som helst hade gjort - om de skulle se smärtan som drabbat deras barn - Hans smärta blev min, och min, Hans.

De tvingade Honom att gå, händerna bundna fram till med rep runt hans midja, vilket innebar att Han bara kunde gå - med en släpande gång och lite i taget. Medan Korset kastades på Hans sönderslitna och krossade kropp, var min smärta så plågsam att jag svimmade hela tiden.

Min smärta var inte bara fysiskt, min sorg genomborrade mitt Hjärta och rev i tu det. Ännu i dag är mitt hjärta ihoptvinnat med det hos min Son och därför, under Påskveckan, återupplever jag den smärta, plåga och förföljelse med min Son, om igen.

Barn, att förklara grymheten som tillfogades över min Son skulle vara omöjligt för dig att förstå, så ondskefullt var gisslandet. Min Sons Kropp var sliten i slamsor.

Glöm aldrig att Han var Människosonen, skickad för att lösa varje själ på jorden, inklusive de levande i världen idag. Han dog i fruktansvärda plågor, för att rädda var och en av er i dag. Hans Lidande tog inte slut på Golgata. Det kommer fortfarande att uthärdas, av Honom, tills den Stora Dagen av Hans Andra Ankomst.

De som ignorerar dessa varningar från Himlen är fria att göra det. De kommer inte att dömas på grund av det avvisandet. Men, allt eftersom de rör sig längre bort från Sanningen av dessa uppenbarelser från Himlen, kommer de att frestas till att synda. De synder, som de kommer att frestas med, kommer att vara de som kommer att deklarerats att inte längre vara synd enligt fienderna i min Sons Kyrka på jorden.

Tack, barn, för att ni öppnade era sinnen, era hjärtan och själar till denna uppmaning från Himlen sänd till er på grund av den Kärlek, som Gud håller för alla sina barn.

Er kärleksfulla Mor

Frälsningens Moder